

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Propheta à leone, ob inobedientiam, occisus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

jactare videretur, etiam illud alterum adjecit, nempe reuelatum sibi esse crudele, sed iustum, mortis suæ genus, vt, quâ mensurâ mensus erat, eadem & ipse sentiret sibi à Deo remetiri. Porro illud seu miraculum, seu calefacientis leonis beneficium etiam istud habebat, vt quotidie illum aduentans bestia mortis suæ commoneret, à qua, cum statutum diuinitus tempus immineret, erat lacerandus. Quis hinc crudelem vult Deum potius, quàm iustum appellare? permisit illum à leonibus occidi, qui fratrem suum permiserat occidi à canibus.

An non & Prophetæ leonem immisit? Prophetam de Iuda Prophetes de Bethel deceperat, & Dei autoritate interposita ad comedendum secum impulerat. *Cumq; sederent ad mensam,* 3^a Regi³, 26 factus est sermo Domini ad Prophetam, qui reduxerat eum. Et exclamauit ad virum Dei, qui venerat de Iuda, dicens: *Hæc dicit Dominus: Quia non obediens fuisti ori Domini, & non custodisti mandatum quod præcepit tibi Dominus Deus tuus, & reuersus es, & comedisti panem, & bibisti aquam, in loco, in quo præcepit tibi, ne comederes panem, neque biberes aquam, non inferetur cadaver tuum in sepulchræ patrum tuorum. Cumq; comedisset, & bibisset, strauit asinum suum propheta, quem reduxerat. Qui cum abisset, inuenit eum leo in via, & occidit, & erat cadaver eius proiectum in itinere: asinus autem stabat iuxta illum, & leo stabat iuxta cadaver.* Mirum quàm velit præcepta sua custodiri Deus. Prophetæ, iste, fuit vir Dei; missus est à Deo in Bethel; liberè, quæ Deus mandarat, coram Ieroboam edixit, de sacerdotibus excelsorum ipsis immolandis. Iustus comprehendi à rege manum extendente, miraculo obrigentis brachij regis, iterumque restituti, liberatus est; inuitatus ad prandium & munera capienda à rege, constanter repudiauit. dixitque: *Si dederis mihi mediam partem domus suæ, non veniam tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto: sic enim mandatum est mihi in sermone Domini præipientis.* Hic talis propheta, qui jam abierat, in via deprehensus ab alio Propheta Bethel & inuitatus, denuò negauit se venturum, & causam addidit, prohibitionem Domini; *non possum reuerti* inquit, hic inquam, talis deceptus redijt non antè, quàm alter dixit: *Et ego propheta sum similis tui: & Angelus locutus est mihi in sermone Domini*

III

3ª Regi³, 26

mini dicens: *Reduc eum tecum in domum tuam, ut comedat panem, & bibat aquam.* Quid faceret, existimans mandatum esse Domini? Rediit, & ecce ille ipse, qui eum fefellerit, mortem ei prae-dixit; & mortem horrendam à terribili bestia inferendam. Ita, nimirum peccata, quae apud homines parvi sunt, aut etiam omnino excusantur, graui tamè morte digna sunt in iudicio diuino.

IV. Quis non horruit mortem Ananiae & uxoris eius Sapphirae, ante pedes D. Petri cadentium, & repentina morte expirantium? Non indicarunt totum pretium agri, & mendacem fraudem morte subita luerunt. Quid mirum? dudum monuit diuinus Spiritus: *Os quod mentitur, occidit animam*, ut adeò illud ipsum os, quo spiramus, mortis causa efficiatur. Non occidit autem hos coniuges Petrus ferro, sed verbo, nam, ut D. Gregorius ait: *inrependo utrique coniugi vitam. abstulit, qui reddidit Thabita orando.* Idem videtur, aut fortasse plus dicere Cassianus, dum ait, *ore Apostolico eos occisos.* Alij aiunt, Ananiam coniugemque eius ab Angelo percussos. Ita mentiende meruerunt. Quare D. Petrus non imprecatus est mortem, sed Spiritu Prophetico iudicium Dei dumtaxat annuntiavit, ut S. Hieronymus sentit, contra Porphyrium Petro calumniam crudelitatis impingentè. Quin, ut etiam in hac ipsa tam terribili morte diuinam agnoscas bonitatem, sunt, qui doceant, Ananiam ac Sapphiram morte temporali & extemporali affectos, ut aeternam euaderent. *Digni erant*, inquit Origenes, *in hoc saeculo recipere peccatum suum, ut mundiores exeant ab hac vita mundati, castigatione sibi illata, per mortem hominum, quoniam credentes erant in Christum.* Petrus Damianus, tamquam nouos credentes, morte corporis tantùm ple-xos scribit his verbis: *Et quidem illi, utpote rudes, & ad fidem de nouo venientes, necdum fortasse ad plenum Euangelicae praecepta didicerant; nec dum enim sacri nouae doctrinae codices ad publicum in commune praecesserant: attamen qui in ipso Fidei tyrocinio quodam modo simpliciter peccauerunt, districto quidem, sed pio iudicio sola, ut credimus, sunt corporis morte mulctati.* Fauet huic sententiae etiam D. Augustinus, dum simul agens de Corinthio, quem Paulus tradidit Satanae in interitum carnis, ita à pari ratiocinatur. *Quid ergo agebat Apostolus, nisi ut per interitum carnis, saluti spirituali consule-*

IV.

Acor. 5. 5.

Sapi. 1. 11.

S. Greg. li. 2.

dial. cap. 30.

Cassian. li. 7.

Instit. 6. 40.

Orig. Tract. 8. in Matth.

Petr. Dam. epist. 15

S. Augustin. lib. 3. contr. Parmen. c. 3. 1. Cor. 5. 5.